

РЕШЕНИЕ

№ 6112

гр. София, 21.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 53 състав,
в публично заседание на 21.01.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Полина Величкова

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **7989** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 126 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 112 от Закона за здравето /ЗЗ/.

Образувано е по жалба на Р. Д. Н., против Експертно решение /ЕР/ № 91530 от зас. № 71/08. 07. 2024 г. на Национална експертна лекарска комисия /НЕЛК/, Специализиран състав по вътрешни, белодробни и ССЗ, с което на жалбоподателя са определени 10 % трайно намалена работоспособност /ТНР/.

В жалбата се сочат подробни аргументи за незаконосъобразност на оспорения административен акт. Твърди се, че при постановяване на решението не са взети предвид всички представени от лицето експертизи, като в хода на административното производство не са изяснени относимите към случая факти и обстоятелства. Излага доводи, че НЕЛК в противоречие с чл. 45, ал. 1 от Правилник за устройството и организацията на работа на органите на медицинската експертиза и на регионалните картотеки на медицинските експертизи /ПУОРОМЕРКМЕ/ не се е произнесъл по всички възражения в жалбата срещу ЕР на ТЕЛК относно наличието и на други заболявания, освен описаните от Комисията.

В съдебно заседание, жалбоподателят, чрез процесуалния си представител поддържа изложеното в жалбата.

Ответникът - НЕЛК, чрез юрк. Д., изразява становище за неоснователност на жалбата. Заинтересованите страни не изпращат процесуални представители и не изразяват становище по жалбата.

Административен съд – София град, като прецени доводите на страните и събраните по делото доказателствата, приема за установено от фактическа и страна следното:

ЕР № 91073 от зас. № 128/07. 07. 2023 г. на ТЕЛК, с което на жалбоподателя е определена ТНР 30 %, е отменено по негова жалба с ЕР № 91619 от зас. № 169/01. 09. 2023 г. на НЕЛК, като преписката е върната на ТЕЛК за ново освидетелстване. В резултат на това е издадено решение на ТЕЛК № 90624/27. 03. 2024 г., с което при определена водеща диагноза Холангит с МКБ К83.0 на Р. Д. Н. е определена 34 % ТНР със срок 3 години. Срещу решението е подадена жалба от лицето, като развитото се пред НЕЛК, като административно производство е приключено по документи, а именно: Епикризи от клиника по пропедевтика на вътрешните болести от 18. 04. 2022 г. с № 8621 и от 21. 06. 2022 г. с № 14363 с окончателна диагноза Стеатохепатит, състояние след токсичен хепатит. Издадено е оспореното в настоящото производство ЕР № 91530 от зас. № 71/08. 07. 2024 г. на НЕЛК, в което е посочено, че на Р. Д. Н. не е проведена чернодробна биопсия и с оглед прецизиране на диагнозата следва да се извърши такава. Специализираният състав по ВБССЗ е променил водещата диагноза на Други хронични хепатити с МКБ К73.8. В НЕЛК е получена Епикриза № 22516/18. 06. 2024 г. като органът е приел, че описаното в нея не може да промени диагнозата на лицето и оценката на ТНР. С процесното решение на НЕЛК е отменено решение на ТЕЛК № 90624/27. 03. 2024 г. по оценката на работоспособността и е определен 10 % ТНР, като е отменен и срокът на инвалидност и е определен съкратен срок от 1 година.

Като доказателство по делото е приложено МЕД на лицето /в оригинал/, като произнасянето на ТЕЛК и на НЕЛК е въз основа на съдържащи се в МЕД документи. Представени са 10 боя епикризи, последната от които е за периода 10. 01. 2025 - 14. 01. 2025 г., депозирана в съдебното производство и с която е поставена диагноза МКБ К74.6 Чернодробна цироза.

В хода на съдебното производство е допусната и изготвена съдебно-медицинска експертиза, която съдът кредитира изцяло като извършена от компетентно вещо лице и отговаряща в пълнота на поставените задачи. Съгласно заключението, по оспореното ЕР № 91530 не са изброени всички заболявания, които фигурират в представените епикризи. Вещото лице е установило, че в случай на неправилно диагностициране и/или непълно изброяване на заболяванията, процентът на ТНР би могъл да се промени. В каква посока - зависи от заболяването, което следва да бъде надлежно и екзактно диагностицирано. Във връзка с това е посочено, че са необходими допълнителни изследвания за установяване вида и характера на заболяванията при освидетелстваното лице, подробно уточнени в заключението на вещото лице – чернодробна биопсия, чернодробна имунология, вирусни маркери за хепатит Е, Ебщайн бар вирус и цитомегаловирус, ФДС или рентгенография на хранопровод, стопаи и дуоденум с бариева каша, ЕРХПГ.

При така установеното от фактическа страна, съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена от лице, с правен интерес, срещу административен акт, подлежащ на съдебен контрол за законосъобразност, в предвидения 14 дневен срок.

Разгледана по същество, същата е основателна, поради следните съображения:

Обжалваният административен акт е постановен от компетентен по смисъла на чл. 103, ал. 4 от ЗЗ във връзка с чл. 3, ал. 2 от Наредбата за медицинската експертиза –

/НМЕ/ орган, в установената от чл. 59, ал. 2 от АПК форма. Решението е взето от специализиран състав по вътрешни, белодробни и ССЗ, определен съобразно водещата диагноза, в изпълнение на чл. 49, ал. 1 от ПУОРОМЕРКМЕ. Не е нарушено и изискването на чл. 18, ал. 3 от посочения правилник в специализирания състав да бъдат включени не по-малко от трима лекари заедно с неговия председател.

В случая е налице съществено нарушение на административно-производствените правила. При издаване на решението не са изяснени относимите факти и обстоятелства в нарушение на чл. 35 от АПК и по-конкретно - не е извършен задълбочен анализ на представените от жалбоподателя медицински документи. От приложеното по делото МЕД на лицето е видно, че здравословното му състояние прогресивно се влошава. Това предполага, че ситуацията е динамична и е нужно да се прецени актуалното към датата на произнасяне от съответния орган здравословно състояние. С оглед представената епикриза за периода 10. 01. 2025 г. - 14. 01. 2025 г., съгласно която на Р. Д. Н. е поставена диагноза МКБ K74.6 Чернодробна цироза, се установява, че в хода на съдебното производство състоянието на лицето е продължило да се влошава. На основание чл. 142, ал. 2 от АПК съдът е длъжен да вземе предвид релевантните факти, настъпили до края на устните състезания.

Във връзка с това, неотнормимо към случая е възражението на ответника пред съда, че лицето има право да подаде документи за преосвидетелстване, което е самостоятелна административна процедура. Както ТЕЛК, така и НЕЛК разполагат с правомощия и имат задължение да се произнесат след установяване на обективното състояние на лицето. Нормативно-разписаното задължение за установяване на обективното състояние на лицето е за органа, не за пациента. ТЕЛК и НЕЛК не са изпълнили вмененото им по закон задължение да установят здравословното състояние на лицето към датата на съответното произнасяне, като решаващият орган въобще не е взел предвид останалите заболявания, описани в представените епикризи. В допълнение, липсва анализ от страна на компетентния орган по отношение на определени несъответствия в медицинските документи, като например, че при проведените КТ и ЯМР изследвания липсват данни за увреда на панкреаса, а в епикризите е посочена придружаваща диагноза хроничен панкреатит. Посоченото разминаване в данните предполага по-задълбочен анализ, предвид факта, че неправилно диагностициране би променило процента на ТНР.

В допълнение, съдът намира, че решението е издадено и в противоречие с материалния закон. Съгласно чл. 62 от НМЕ, видът и степента на увреждането/степента на трайно намалената работоспособност се определят въз основа на представената медицинска документация, обективизираща степента на увреждане и функционален дефицит на заболялия орган и/или система. В разпоредбите на чл. 63, ал. 1-3 от НМЕ е предвидено, че установеното увреждане, стадият на неговото развитие и обусловеният функционален дефицит се съобразяват със съответната отправна точка съгласно приложение № 1. Видно от събраните по делото доказателства, съставляващи административната преписка по издаване на оспореното решение, видът и степента на увреждане на оспорвания са определени в противоречие с обективното му състояние, като не са отчетени установените придружаващи заболявания, за които от лицето са представени медицински документи, а единствено е взето предвид заболяването „Хроничен стеатохепатит“ с водеща диагноза "Други хронични хепатити, неклассифицирани другаде“. Този извод се подкрепя и от приетата по делото СМЕ.

В заключение, НЕЛК се е произнесъл, без да изясни напълно спорните по преписката обстоятелства, поради което решението му е необосновано и несъобразено с материалноправните разпоредби. Това от своя страна намира отражение и върху постановения административен акт, тъй като същият не отразява обективното състояние на освидетелстваното лице. Посочените съображения налагат решението на НЕЛК да бъде отменено, а преписката да бъде върната на ответника за ново произнасяне, като се съобрази анамнезата на жалбоподателя и се дадат указания на ТЕЛК – наред с извършване на чернодробна биопсия, да се проведат изследвания, които да обективират промените в черния дроб /установяване или отхвърляне наличието, вида и степента на чернодробно увреждане/, чернодробна имунология, вирусни маркери за Хепатит Е, Ебщайнбар вирус и Цитомегаловирус. Органът трябва да отчете конкретното състояние на лицето, типа на заболяването и обусловената от него степен на функционален дефицит, установими от медицинската документация. При този изход на спора, следва да бъде уважено искането на жалбоподателя за присъждане на разноски. Установява се, че направените по делото разноски от страна на Р. Д. Н. са в размер на 1 125,52 лева /хиляда сто двадесет и пет лева и петдесет и две стотинки/, от които 10 лева за държавна такса и 900 /деветстотин/ лева - уговорен и заплатен адвокатски хонорар. Съгласно представените от вещото лице документи направените разходи за изготвяне на експертизата възлизат на 215,52 лева /двеста и петнадесет лева и петдесет и две стотинки/, която сума е изплатена в полза на МИ при МВР от депозита в размер на 600 /шестстотин/ лева, внесен от оспорващото лице. Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд – София град, Второ отделение, 53 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ ЕР № 91530 от зас. № 71/08. 07. 2024 г. на НЕЛК, Специализиран състав по вътрешни, белодробни и ССЗ.

ВРЪЩА административната преписка на НЕЛК, Специализиран състав по вътрешни, белодробни и ССЗ за ново произнасяне, съобразно мотивите на настоящия съдебен акт.

ОСЪЖДА НЕЛК да заплати на Р. Д. Н. направените по делото разноски в размер на 1 125,52 лева /хиляда сто двадесет и пет лева и петдесет и две стотинки/.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от деня на съобщението, че решението е изготвено.

ПРЕПИСИ от решението да се изпратят на страните.

Съдия: